

عنوان مقاله:

بررسی نقش حریمیت در طراحی شهرک های مسکونی در اقلیم معتدل خیزی (نمونه موردی خانه کلبادی و خانه سردار جلیل ساری)

محل انتشار:

اولین مسابقه کنفرانس بین المللی جامع علوم مهندسی در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عزالله ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدی شهر

بهنام والا - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدی شهر

هادی محمودی نژاد

خلاصه مقاله:

سیر تحولات تاریخی هنر معماری ایرانی از گذشته تا به امروز را می توان سرشار از مفاهیمی دانست که براساس فرهنگ، آداب رسوم و اندیشه اسلامی - ایرانی معنا می یابد «حریمیت» یکی از مفاهیمی که با ریشه گرفتن از فرهنگ اسلامی و باورهای دینی به عرصه معماری سنتی ایران راه یافته، است. حریمیت یکی از اصول اساسی و قابل توجه در معماری سنتی ایران است که به نحوی معنادار با هویت ایرانی اسلامی همراه بوده است، و مثالهای موفقی از آن را می توان در بخش های مختلف این کشور مشاهده نمود. نمونه موردی قابل توجه در بحث حریمیت را میتوان در خانه های دوران قاجار شهر ساری مشاهده نمود. حریمیت و سلسله مراتب در این نوع خانه ها، با ایجاد فضاهای محصور درون خانه معنا شده است؛ فضاهایی که در عین فراهم آوردن فضایی امن برای ساکنان، سرشار از مفاهیم طراحانه و نوآوری های معمارانه ایرانی است. برای روش تحقیق از استدلال منطقی با تکیه بر تکنیک های توصیفی - تحلیلی استفاده شده است، عمارت کلبادی و خانه سردار جلیل متأثر از معماری خانه های دوره ی قاجاری بوده که با رعایت ملاحظات اقلیمی، نیارشی و حفظ اصل حریمیت در معماری سنتی مازندران دارای دو بخش اندرونی و بیرونی می باشند. که بعنوان نمونه های از خانه های سنتی ساری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند. سپس راهبردهایی معمارانه برای هدایت معماری معاصر ساری بر اساس این اصل کلیدی پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

حریمیت ، درونگرایی ، معماری سنتی مازندران ، خانه کلبادی ساری، خانه سردار جلیل ساری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/545243>

